

დროება

გამოდის ყოველ-ღამე ორშაბათის ბარდა

რედაქცია
 გალანის პრინციპული. იგ. მუსხიშვილის ხელგამო-
 კისრული ქვემოთ.
ხელის-გამოქვერდ
 შიდადების თვლით, აღმოჩენილი, ივერის რედაქციის
 შიდა, ქუთაისში, აღმოჩენილი, ივერის რედაქციის
 თანხელსე, გარეშე მუსხიშვილისთვის: ВЪ ТИФЛИСѢ.
 въ редакцію „Дროба“ „Иверіи“.
 „დროება“-ნიმარისი-ღანი
 წელიწადში. 6 თვეს ვთვეს
 დროებას და „ივერის“ ერთად 14 მან. . . 8 მ. . 5 მ.
 „დროებას“ . . . 9 მან. . . 5 მ. . 3 მ.
 ცალკე „ივერის“ . . . 7 მან. . . 4 მ. . 2 მ.

შპსი განსხვავებისა
 დიდი ხანობით ასობზე 1 კამ. ნეველებრივს სი-
 შთაქრულით ასობზე ნახევარი კამ. ნეველებრივს ასობ-
 ხსობზე მეოთხედო კამ.
 თუ ხანობათა შიდადების, რედაქცია ვახუშტის
 და მეომარებს დახმავდა დახმავდა დახმავდა დახმავდა და
 უბედულ წარღობ რედაქცია თანხელსე ვერ დაუბრუნებს
 გეტყვას.
 განსხვავებისა შიდადების ქართულს, რუსულს და სხვ
 ენებზე.
 ქუთაისში განსხვავებისა შიდადების, აღმოჩენილი, ივერის
 რედაქციის.
 ვალკე ნომერი „დროებასის“ დამსხვავებისა.

გალანის ახანოები

ივანე მინაის-ძის მირზოების შვილებისა. 22-ს ღვინობისთვის, ხუთშაბათს, გაიხსენება ახალად გაწყობილი ახანოები, სხვა-და-სხვა ნობრებით.
შპსი ცალკე ნომრისა არას 80
 რისა 1 მ. 50 საათში.

კ. და 1 მან. საათში. საოჯახო ნომ-
 (3-2)

ღღეს, შაბათ საღამოს, არწრუნის თეატრში არის დანიშნული **ლექსი** და მსახურებულის პრეფესორის **დ. ი. რუზინოვისა** ანტონ კათალიკოზის ცხოვრებაზე და ღვაწლზე. ლექსიას აქვს საქველ-მოქმედო დანიშნულება.
 დაიწყება 8 1/2 საათზე.

თბილისის თეატრი
ოთხშაბათს, 28 ოქტომბერს
ბ ე ნ მ ძ ი ს ი
ბ. კორინთლისა
 ქართული დრამატული დასის არტი-ტებისაგან წარმოდგენილი იქნება:
I
კიდევ ერთი ვსხვარალი
 კომ. ბ. სუნდუკიანისა.
II
დაბრიალდა ჯარა
 ვოდვეილი რუსულით ნათარგმნი ბ. შიფიანისა.
 ბილეთები ისყიდება თეატრის კასაში. დასაწყისი 8 საათზე.

ახალი სწავლება.
 საქ. დემთო ხემა, სულ მილი, მილი, როსდა ვაჭარება ხეც კალამებს!
 .. ჭაჭაჭაჭა.
 თეატრს ყველა განათლებულ ქვეყანაში ჰქონია და აქვს კაცის ცხოვრებაზე დიდი გავლენა. ია არის გამოხატველი კაცის ცხოვრების კარგის და ავის თვისებისა, ზნეობისა და

რწმუნებისა. თეატრი, როგორც სკოლა, კაცს აჩვენებს სცენიკამ კეთილს, ანუ ბრუნდვ გზას, რომელიც იმ დამდგარა. ის არის გამომღვიძებელი დაძინებულ და მოუძღოებულ კაცის ბუნებისა და დამრღვევი იმის ცრუ რწმუნებისა. რასაც კალამი ვერ გამოსთქვამს, ვერ გადასცემს ნამდვილ კაცის ცხოვრებებს, ე. ი. იმის კაცობრიობის დამცირებას, ანუ სიკარგეს, იმას ცოცხლად გვიჩვენებს სცენაზე თეატრი. სცენაზე კაცი თავის თვალთ ხედავს ოჯახს, საზოგადოებას, იმათ ტანჯვას, სიკეთეს და ავზნეობას. ამისთანა მაგალითები კაცს ენერგება ბუნებაში, იმის ზნეობას და ცხოვრების აზრს სცელის და უჩვენებს ნამდვილ კაცობრიობის მნიშვნელობას. თეატრი არის მთელი კაცის ცხოვრების კრიტიკა, რომელსაც აქვს მხედველობაში მხოლოდ წმიდა ჭეშმარიტება.

ამ მაღალი მნიშვნელობით თეატრის მოხელეთ აქვს დიდი მოვალეობა. მინც ამ მძიმე ტვირთს სენიდიანიად ასრულებს, იმას ერთად რამდენიმე პირი, ოჯახობა და საზოგადოება სასწრაფოდ დანუხსნია...
 თეატრის საქმე რომ კეთილად წარმოებდეს საჭიროა თეატრის მოხელეთ და აქტიორებს ესმოდეთ მაღალი მნიშვნელობა თეატრისა, იყენენ ერთად თანამოაზრენი, ნიჭიერი და

ჰქონდეთ ის ცოდნა-განათლება და სიყვარული, რომელთაც მოითხოვს სცენის ხელოვნება; ახსოვდეთ, რომ თეატრი არის სახალხო ტაძარი, სადაც წმიდა სენიდიისი, პატიოსნება და მაღალი ღირსება კაცობრიობისა უნდა პრწყინდეს, როგორც ლამაზი. ამ საქმის დალატობა მძიმე ცოდვა და ხალხის ორგულობაა...

როდესაც ამისთანა მიმართულებაზე და ჭეშმარიტებაზე იქმნება თეატრი დამყარებული, როდესაც თეატრი უფრო აქტიორი თუ აქტირისა თავის თამაშობით ცოცხლად გამოსცემს სცენიკამ ტანჯვას და მხიარულებას იმ პირისას, რომელსაც არდგენს და თავის ნიჭიერი მოქმედობით ქველურად შეიპყრობს კაცის ბუნებას, მაშინ ჩვენი საზოგადოების წევრნი გამოფხიზლდებიან იმ გულგრილობიდან, რომლითაც ისინი ეხსენებოდნენ, რომლითაც ისინი ეხსენებოდნენ მიიზიდავს საზოგადოებას და შემდეგში ის გახდება იმის სულის საზრდოთ. ამ მკვლარ საძირკველზე ჩვენი თეატრი აღორძინდება და ექმნება იმას დღევანდლობა.

მართალია, ამ მტკიცე კვალის გამოკვლევა მძიმეა, რადგანაც ჩვენი თეატრი მოკლებულია იმ საშუალებას, რომლითაც სხვა განათლებულ ქვეყანაში თეატრი სცოცხლობს, მაგრამ ჩვენ სასოწარკვეთილებას არ უნდა მივცეთ თავი. იტორია გვიმტკიცებს, რომ ყველა ტომს ხალხისას ესე დაუწყვია თეატრის საქმე, გამოუვლია შავი ბედი და ბოლო კეთილი ჰქონია. მაინც მიზნებს კაცი როგორმე თავს დაახვეს; მაგრამ ჩვენი ქართველთ საზოგადოება და

უმეტესად ის პირნი, რომელთაც ესმით, თუ თეატრს რა კარგი გავლენა აქვს კაცის ცხოვრებაზე, გულგრილად ეკიდებიან.

რა თქვას კაცმა ამხედ?! ნუ თუ ქართველთ დაეკარგათ თავის ხალხის და მამულის სიყვარული? ნუ თუ იმათ მკერდში აღარა სცემს ქართველთ წმიდა სისხლი? ნუ თუ იმათი აზრი, გული და დრო საუკუნოდ შეიპყრო ქალაქის თამაშობამ და სხვა სიაპოვნებამ, რომ ერთი გროში აღარ ემეტებათ სახალხო საქმეზედ.. მართალია, კაცს მოსდევს კაცობრივი სისუსტე, მაგრამ ეს მიზეზი ვერაფერს ვაანთავისუფლებს იმ მოვალეობიდან, რომელიც იმას ბუნებამ მიანიჭა. ეს ჭეშმარიტება, ვგონებ, ჩვენი ყველას კარგად უნდა ესმოდეს, მაგრამ, საუბედუროდ, დღიური ცხოვრება ჩვენი საზოგადოებისა გვიმტკიცებს სრულებით სხვასა. მსლა ჩვენში გავრცელდა ახალი სწავლება—დაუნხედავი თავის-თავის მოყვარეობა, თავყვანის ცემა თავის და სხვის ჯიბისა. საზოგადო საქმე გაუხდათ იმათ დიდ ცეცხლად და ჭირად. სად დაიკარგა ქართველთ ერთობა და იმათი მოღვაწეობა საერთო საქმეში?! დრო არის ჩვენ, ქართველებმა, მივცეთ ერთმანეთს მხარე, ვისაც რითი შეგვიძლიან, წინ წავიყვანოთ ჩვენი ცხოვრება და გახედეთ როდისმე თანამოაზრენი იმ უკვდავების წყაროსი, რომელსაც უწოდებენ განათლებას. ამ საშუალობით განათლების სხივი მოიფინება ჩვენ სამშობლო ქვეყანაზე და ჩვენ ჩვენისვე ხელით დავიხსნით ჩვენ შვილებს იმ ჩვეულებრ-ცრურწმუნები-

დროების ფელტონი, 24 ოქტომ.

საპრობილუმი
 (მამიკა ბ-ანადი.)
 აქ, რა მძიმეა როდესაც ვეღარ ვამუშავებ გულის-თქმას, ვეღარ ვამუშავებ გზნეულს გულს და აღკვეთულს სისხლის ზღვას! დუმილით გულის-ხმას ვჭკვავ, დარღთა უყრო მორეკში ვეღარ ვიძახებ, რაც მტანჯავს და მუხრუჭს მიჭკვანს კისერში... როცა სიშმაგით დავექებ ნათელს განთიადისას, ძლიერნი ხელს მიშლიან, მისობენ სახსარს მტანჯისას... როს უმეტრობის წყალობით ვეღარ მშველან მომენი, უღალბო პრაზითა ვსწყველი, ვინც მომყვანს ეს დღესი!..

მაგრა დრო მუდამ უკუდმს არ იტრიალებს, აღარა! ცუსადსაც ბედი მუწკვავ, დაჭრავს ხეშიცა ნაღარა: მამინ დასწყების ჯაჭვთ გზოღნი, ვამოვალ მთავანზედა, სამშობლოს ვემსახურებ, მტყრს რისხვას დახვდემ თავზედა!...
 ჭ.

მოდლინი

(სურათი ჩვენს ცხოვრებიდან)
 თიბათის დამდგეს, 1875 წელს, ახლად ამოსულმა მზემ თავის მშვენიერი სხივებით განათა სალოლაკის წვერზე, მთის ძირას, ერთი პატარა სახლი. ამ სახლში რაღაც მოძრაობა იყო. ტანში მოხრილი სამოც-და-ხუთი წლის მეფემ თან რწყავდა დერფთანს, თან ჰგვიდა და შემდეგ დაუწყო ბერ-

ტყა ფარდაკს დერფენის ტახტზე გადასაშლელად. ისე ეცემოდა აქეთ-იქით და ჩქარობდა, თითქო კისერში სცემენო.

ამ პატარა სახლს მარჯვნივ დასცქეროდა მოდილო სახლის ბალკონი. მეფემის მებობლებსაც გამოედიქნათ. მართი სამსახურიდან გადამდგარი მაიორი, თეთრი კიტელით, დადიოდა ბალკონზე, მოსვლებილ თავზე ჩამოფხატული ჰქონდა თეთრი ქუდი და ვეებერთელა ჩიბუხი პირში ეღო. როგორც კი დაინახა თავის ცოლი, რომელიც ჭრელი ჩითის კაბით თითქო ვერა ბედავდა გამოხვლა, მაშინვე დაუყვირა:

— ჯერაც არ მინახავს, რომ მეფემია თავის შვილს მოელოდეს!
 — საწყალი დედა-კაცი! შპასუხა ცოლმა. მაგას კი თავისი დამართა. მგანია სული ამოსძვრეს მაგ მოლო-

დინში. შრთხილად იყავ, ეგ ქობი ხელიდამ არ წავგივიდეს, ტორგი უჩვენოდ არ დანიშნონ.

— ნუ გეშინიან, ჩემო კარგო, ეხლა მაგის მეტი რაღა საქმე მაქვს.

მეფემია დაუღალავედ ტრიალებდა. მსლა ეჭვი აღარ იყო, დღეს უნდა მოსვლოდა შერი; შლიადიკავიადამ მიილო დევეშა და საღამოზე უეჭველია, გადაეხვევა დიდი ხნის უნახავს შვილს, რომელიც თითქმის ექვსი წლით მოშორებოდა ოჯახს. ხანდისხან უეცრად შედგებოდა, გაიღიმებდა, თითქო შერი წინ უდგა კიდევ.

— ბოგო, სოფო! შამოდგე რაღა! არ გედროება? შერიოდა მეფემია.

ამ დაძახებაზე მალე კარებში გამოჩნდა ერთი თორმეტ-ცამეტი წლის გოგო გაწეწილის თმებით; ორიც ხელებით თვალებს იფშენებდა, გაშტეობით აქეთ-იქით იყურებოდა; ისე

გან, რომელმანც, საუბედუროდ, ღრმად გაიღვა ჩვენში ფსვი.

დღევანდლამდენ ჩვენი თეატრი ახალ მოზარდ დაკოკლებულ ყმაწვილს მიემგზავნებოდა, მაგრამ ესლას განთავისუფლდა თავის სწეულგისაგან. ჩვენს სცენაზედ მოქმედებენ ისეთი შესანიშნავი, ნიჭიერი მოთამაშენი, როგორც საფაროვის ასული, ბაბუნიას ქალი, აბაშიძე, შიფანი, მესხი, მესხიევი და სხვ. ამათ კარვად ესმით სცენის საქმე და თავისი თამაშობით მოჰყავთ კაცი აღტაცებაში.

17 ოკტომბერს ამათ თავისი თამაშობით დრამაში „დაქვეყნდა ოჯახი“ ბევრი ქალი შეაშფოთეს, ატირეს და აჩვენეს იმათ სცენაზედ ის ახალი სწეულგება—სუსტი კავშირი ეხლანდელი ცოლ-ქმრობისა—რომელზედაც ჩვენ პირველ წინასიტყვაობით გეჰქონდა „დროების“ მკითხველებთან საუბარი. რამ ატირა ჩვენი ყმაწვილ-ქალობა ლოკებში და პარტერში? ნუ თუ იმათ ბევრის უმაღლობით, ტანცაობით, ქალღმრთის თამაშობით და სხვა სიამოვნებით მამლის ყვილიამდენ ძარღვები დაუსუტდათ? არა, ამას მიზეზი სხვა არის. ამ ატირებულთ პირთ სცენამ დაუმტკაცა, აჩვენა ნამდვილათ, რომ მიიკომ—ინდო ტურცხელაძეს ცოლმა, თავისი გარეგნობით, ცრუ მიმართულებით თავისი თავი შეაჩვენა, თავის ქმარს, პატრონებით საესეს, უმიზეზოდ ყელი გამოსჭრა, კარგი ქმარი ცულ-გარყენილ კაცზედ-ქატე ბღვერამებზედ გაცვალა, პატარა თავისი შვილი სუცა ორ წყალ-შუადაგდო, შემდეგში იმან შეინანი თავისი ცოდვა, დაუბრუნდა ისევ თავის შვილს, ქმარს და ოჯახს. მაგრამ რა სენდისით ეჩვენა თავის ქმარ-შვილს? ის ღმერთმა უწყის!.. უნდა კაცი გაქვეყნებული იყოს, რომ ამითანა უბედურობამ იმის ბუნება არ შეაქრფოლოს და არ აატიროს!

ღმერთმა დაიხსნას ყველა კაცი იმ მდგომარეობიდან, რა მდგომარეობაშია იყვნენ მაიკო და იმისი ქმ-

რი. საფაროვის ასული და მესხიევი რამდენიმე საათის განმავლობაში გამოიარეს ის ტანჯვა, რა ტანჯვაშია ცოფილიყენენ მაიკო და იმისი ქმარი. მსრეთი თამაშობა ამტიკებს დიდ ნიჭიერებას და ღირსებას აკტიორისას და აკტიორისას. შეუდარებელი იყო თავის როლში შიფანი და ბაბუნიას ქალი.

თუ ესე ერთგულად და სიყვარულით მოექცევიან ჩვენს თეატრს აკტიორები და აკტიორები, იქმნება როგორმე მაშინ ჩვენი საზოგადოების გულ გრილობა შეიცვალოს. თეატრის სიყვარულზედ და იმის სიკარგეზედ.

ხარკუშან გვერდწითელი 18 ოკტომბერს. 1881 წელსა

ახალი ამბები.

დღეს, საღამოს, პრწრუნის თეატრში, დამსახურებული პროფესორი დ. ი. ჩუბინაშვილი წაიკითხავს ლექციას ანტონ კათალიკოსის მის ცხოვრებაზე და ღვაწლზე. შექველია, ამ ლექციას ბევრი ხალხი დაესწრება. მანსაკუთრებითი მონაწილეობა ამა ლექციისა ეკუთვნის თბილისის სამღვდლოებს.

ჩვენ გვითხრეს, რომ ყველა საშუალო სასწავლებლის მოწაფეთ ვაგვზავნა უსასყიდლოდ ათ-ათი ბილეთი.

შემოსავალი დანიშნულია „მეფხის-ტყაოსნის“ რედაქციისთვის.

დღემდინ „მეფხის ტყაოსნის“ რედაქცია, რადგან სხვა ბინა არა ჰქონდა, საადგილ-მამულო ბანკის სადგომის ზალაში გროვდება კვირაში ერთხელ საღამოობით. აქვე იყო შენახული ყველა ის ხელთ-ნაწერი „მეფხის ტყაოსნის“, რომელთაც რედაქციის წევრნი ხელმძღვანელობდნენ დაბეჭდილის პოემის შესასწორებლად.

ბავლილ სამშაბათს, როდესაც ამ რედაქციის ჩვეულებრივი შეკრებილება იყო დანიშნული ბანკში, ბანკის მოსამსახურებმა სრულებით მოუ-

გულიანად სძინებოდა, რომ აქამდის ვერ გამოფხინდებულაიყო.

— რაღას განგრებულხარ. გოგო? შთხრა მეფთიამ. მასწი, ჩქარა თუ-ლუხნი შემოიყვანე.

სოფომ ხმა ამოუღებლივ გაიბრინა დერეფანი და დეშეა დაღმართს, დიდ ქუჩისაკენ. ეს იყო იმათი გოგოც, შაგირდი. შეფმისას ქალს, მართას, უნდა ესწავლებინა ქრა და კრევა-ზარდა ამისა იმ პირობით ჰყვანდათ აყვანილი, რომ სახლში ყველაფერი უნდა გაეკეთებინა; დილით-ადამომდის მოისმობდა დედა-შვილის ბძანება: „—სოფო, უთო ჩადე! სოფო, სამოვარი დასდგი! სოფო, ეს კაბა პატრონს წაუღე და სხვ. თავდაპირველად სოფო ბუტბუტებდა, საკერავის გარდა არას აკარებდა ხელს, მაგრამ რაკი დედამ ერთხელ დატუქსა, იცოდა, რომ სახლში, იმოდენა ხროვა ძმებში და დებში, უკეთეს მდგომარეობაში არ იქნებოდა და ენა მოიკენიდა.

შეფმისას ქალს, მართასაც, გაეღვიძა, მაგრამ არ ჩქარობდა ადგომას. იმის ნაყვავილარ დათეთქილ სახეს სიცოცხლე არ ეტყობოდა. მრავლ ხელები ამოვლო თავ-ქვეშ და გაშტერებით შეცქეროდა პირ-და-პირ კედელს, საცა ეკიდა ორი კაბა. მრთი ორიოდ ნემსის ამოგდება და ამებესაც პატრონებს ჩააბარებს. ამათაც ეტყვის, რომ ამას იქით საკერავს თვის ანებებს. ბანა საკმარისი არ იყო, რა ჯაფაც აიტანა? მხლა რაკი ძმა გვერდით ეყოლება, მერე იმისთანა ნასწავლი ძმა, რაღა ეტიერება? ღროა დაისვენოს; თვალს გააღებს, ქვეყანაზე გამოვა და იქნება საქმომო იშოვოს... თივის ალთქმაც არ დაივიწყა... თიოქო იმედმა გადაჰქრა მის ნაღვლიან პირის-სახეს.

შეფმისას განსვენებული ქმარი ივან ივანიჩი შვარიაში იქამდის ეხსოვებოდა ბევრს მოხუცებულ ჩინოვნი-

ლოდნელად ჩაუკეტეს კარები რედაქციის წევრთა და გამოუცხადეს იმათ, ბრძანება გვაქვსო, რომ არაინ შეუშვით ზალაში! რედაქცია, რომლის წევრთ შორის, იმ დამეს ერია პატივცემული პროფესორი დ. ი. ჩუბინაშვილი კულ-ამოძუებული დაბრუნდა ბანკიდან და მას აქედ არ იცის სად შეიკრიბოს, სად განაგრძოს თავის სასარგებლო შრომა.

ჩვენ გვაკვირვებს ამ გვარი უზრდელობა და ჩინოვნიკური ფორმალური მოქმედება ამ ჩვენ „თავდაზნაურთა ბანკის“ ბამგეობისა. თუ გადაწყვიტეს, რომ „მეფხის ტყაოსნის“ რედაქციას შემდეგში იმათ სადგომის ზალაში მოგროვების უფლება მოუშპონ, რატომ იმდენი ზრდილობა არ იხმარეს, რომ წინათვე შეეტყობინებინათ იმ პირთათვის, ვისაც გაზნთში შესძლებოდა გამოცხადება და სიტყვიერათ ეცნობებინა დანარჩენ წევრებისათვის, რომ დღემდამ ბანკში აღარ იქნება კრება?

ან რაო, ეითომ რატომ დაკეტეს კარები? ბანა საადგილ-მამულო ბანკიც ქართველების არ არის და „მეფხის ტყაოსნის“ ქართველთ საუნჯეს არ შეადგენს? ან იქნება ღამეში ექვსი შაურის ხარჯმა და იატაკის გასვრამ მიადებინა ბანკის ბამგეობას ეს გარდაწყვეტილება?

შველაფერში ესე ვართ: იმის მაგიერად, რომ სხვა-და-სხვა ჩვენმა დავსებებმა და საქმეებმა ერთმანეთს ხელი მოუშართოს და დეხმაროს, თითქოს განგებ, ერთის საზოგადო საქმის მოთვენი და ერთი დაწესებულება მეორის დაბრკოლებას და შეფერხებას ცდილობდნენ...

სომხის სწავლულმა ბატ. მრიცოვმა ამ კვირაში წაიკითხა ორი ლექცია თეატრში სომხის ლიტერატურაზედ.

შოთი-თფილისის რკინის გზიდგან შემდეგ ამბებს გვატყობინებენ: „ბუშინ-წინ, შუალამის პირველ

კებს. ის იყო არხივარეუთათ ერთ კანცელარიაში და ისე იცოდა ზვირადა, სად რა ძველი საქმეები არის შენახული, რომ სახელად დაარქვეს „ХОДАЧИЙ архивъ.“ მის არ ენახა იმის ჭრელი ცხვირ-სახოცი და იმის ბურუნუთის კოლოფი, რომელზედაც დახატული იყო ლამაზი ქალი, ან ვის არ ვაგვო იმის ტკბილი, ხუმარა ლაპარაკი ანდაზებ ჩართული!

მრმოც-და-შვიდ წლამდის ივან ივანიჩს არა ჰყვანდა ცოლი. ისეთი მკირე ჯამაგირი ჰქონდა, რომ რაც უნდა ყირათით ეცხოვრა, მანც ცოლს ვერ შეინახავდა. ხანდისხან იცოდა „ჰკრამდა“ ხოლმე ორიოდ მანეთს, თუ ჩაივდებდა ვისმე გამოუცდელ კაცს და თუ ხუმრობით ეტყოდნენ, ქრთამს ხომ არ იღებო—ის მაშინვე მიუგებდა:

— ნეტავი კი მომცნო, თორემ უარს არ ვიტყვიო!

ივან ივანიჩს შეჩვეული ჰყვანდა

საათზე, ბეჭათუბნის სტანციიდან წასულა თავის სადგომში, რომელიც ნახევარს ვერსზედ მდებარეობს, ერთი სტანციაში მოსამსახურეთაგანი ბატ. ს—ვი თავის ცოლით. იმათ შუაგზაზე ხუთი ავაზაკი დახვედრიათ. ს—ვი შეუკრავთ და უცემიათ. ცოლი რკინის გზის მეორე დაბლობ მხარეზედ გადაუყვანიათ და შეურაცხყოფა მიუყენებიათ... მხლა თურმე ძრიელ ავით არის საწყალი ქალი.

შოთისა და ბეჭათუბნის სტანციებს შუა გზის ხელოსანს ბატ. პუჩინსკის დაუტვირთავს ფიცრებით და ხეებით პატარა ვაგონეტკა, შემსხდარა რამდენიმე ღურგლით ზედ და გამგზავრებულა თავქვე ბეჭათუბნისკენ. მზაში მძიმეთ დატვირთული ვაგონეტკა აჩქარებულა და მისი გაჩერება ველარ მოუხერხებიათ. ღურგლებს როგორც ყოფილა მოუხერხებიათ გადმოხტომა. მაგრამ ბ. ს—სკი-კი წინ გადავარდნილა და ხეებს მიუსრესია. საწყალს ორივე ფეხი დამტვრეული აქვს.

შემდეგ იმ შეტაკებისა, რომელიც მოხდა რუსულ ვაგონთს „ტავკაში“ მლ. მიქელაძისა და დირექტორის მარკოვის შორის, მმართველობა დაინახა, რომ იმათი ერთად სამსახური ერთსა და იმავე გიმნაზიაში შეუძლებელია; ამის გამო მლ. მიქელაძე თფილისის კლასიკურ გიმნაზიიდან გადაიყვანეს თფილისის რეალურ სასწავლებელში, რომლის დირექტორს მლ. დიმერ მიქელაძისათვის კერძოთა უთხოვინა იქ გადასვლა. როგორც ვაგივეთ, მლ. მიქელაძეს აქვს განზრახვა განაგრძოს პოლემიკა და დამტიკოს ის აზრი, რომელიც გამოთქმული იყო მის პირველ სტატიაში, თუ უმაღლეს მმართველობამ ამისი ნება მისცა.

შრომის უკანასკნელს №-ში ვკითხულობთ:

„ბუშინ (ე. ი. სამშ. 20 ოქტ.) მუთისის ქალაქის რჩევამ გარდასწყვი-

ერთი სერგუა დალალი და იმის შემწეობით ასარგებლებდა ფულს; როცა ხუთას თუქანდის მოუგროვდა, დაიბარა სერგუა და სთხოვა მიშოვე ცოლიო. არც სილამაზეს და არც ახალ-გაზლობას გამოეცვიდებო, ოლონდ-კი საოჯახო, გამრჯე ქალი იყოსო და ცოტაოდენი მზითევიც ჰქონდესო, ორასი ან სამასი თუმანიო. სერგუა გავარჯაშებული იყო ამისთანა საქმეებში და ფიცხლავ შეუდგა ძებნას. მართლათაც, ოც-ღოთუთხმეტი წლის მეფმია, სახლის კარგი გამძლოლი, ვახადა ივან ივანიჩის ცოლად.

ცოლ-ქმარნი თოთხმეტი წელიწადი ბედნიერად სცხოვრებდნენ; ჰყვანდათ ერთი ქალ-ვაჟი და ორას თუმანის გირაოში დარჩათ სახლი. თავდაპირველად ივან ივანიჩი მოიპატივებდა თვეში ერთხელ ჩაიზე თავის მეგობრებს, რომელნიც იყვნენ ჩინოვნიკები და ერთად პრაფერანს

ტა, რომ ქალაქის გამგეობამ ხმის-
ნებს დ. ალაიძეს, პ. შირალოვს და
დ. მანანაშვილს პირობა შეუკრავთ
გაწყვეტილის ჯაჭვის ხიდის ადგილას
ახალის გასაკეთებლად და ქალაქის
შემოსავლისაგან რაც ამ საქმისათვის
ფული არის გადადებული და ან ალაი-
ძისა და სხვებს ქალაქის რჩევის ნებ-
დართვით რაც ფული შეუკრავით
და ბანკში შეუნახეთ, ეს ფულები
სულ უნდა მიეცეთ მათ ეხლავე, რომ
საქმეს საჩქაროდ შეუდგნენ.

* *

მაგალითები მუთათური პოლიციის
სიმხნისა: შრომის იმე 12-ში ჩამო-
თვლილია შემდეგი შემთხვევანი, ად-
გილობრივის მცხოვრებთათვის ჩვეუ-
ლებრივი: ა) 17 ამთვისას ღამის მე-
თე საათზე სამი დაიარაღებული ავა-
ზაკები შუაბაზარში დახვედრიან ი. თ
—სა, წაუქცევიათ, დაუტრიათ და გაცა-
რცვა კი ვერ მოუსწვრიათ, მგონი იმი-
ტომ რომ ვერაფერი უნახათ. მუთა-
თურმა პოლიციამ ეს ამბავი, რას-
კვირგება, მეორე დღემდის ვერ
შეიტყო და ისიც დაჭრილის მაშის
სიტყვით...

ბ) წასრულს კვირას ი. მ —ს სახლ-
ში ნაშუალამევის მესამე საათზე დაი-
არაღებული ავაზაკები შაბრძანებულან
და სახლში მყოფს ქალს რომ შეუტ-
ყვია მათი შებძანება, ერთ ერთი მ-
განი დაშტკრებია ხანჯლით, ხმა არ
ამოიღო თორემ გაგათავებო. ავაზა-
კების წასვლის შემდეგ ქალს ყვირილი
დაუწყია, რომელიც, რასაკვირველია,
იმდენად ძლიერი არ იქნებოდა რომ
ადგილობრივის წესიერების დამცვე-
ლთ ყურებს გაეგონა... ავაზაკებს
წაუღიათ 250 მ. ნივთები...

გ) 18 ამთვისას გაუქურდავთ პო-
ლიციის დარაჯი. მურდს გაუტეხია
ზანღუე და 200 მან. ფული წაუ-
ღია. საბრალო დარაჯი თავის ბედს
უნდა ემდუროდეს, რომ იმ პოლი-
ციას, რომელშიაც იგი მსახურებს, მეო-
რე პოლიცია არა ჰყავს მიჩენილი
მოსარებლად.

თამაშობდნენ. მუშეშიც წელიწადში
ერთხელ გამართავდა ლოტოს წვე-
ულებასა და უხვად მიართმევდა
სტუმრებს თავის ხელოვნურად გაკე-
თებულ მურაყებს; ბოლოს რაკი შეი-
ღების სწავლის დრო მოვიდა, უფრო
ხელის მოჭერით დაიწყეს ცხოვრება;
ვაჟი მიაბარეს გიმნაზიაში და ქალი
წმ. ნინოს ზავედნიანში.

მაგრამ ბედმა ამათ მალე უმტყუნა.
ივან ივანიჩმა მისცა არჩვიდამ რალაც
საჭირო ქალაღები ერთ თავის ნაც-
ნობს, რომელმაც ეს ქალაღები
დაჭკარვა. იქნება თავის დღეში არც
კი მოეკითხნათ ეს ქალაღები, მ-
გრამ ივან ივანიჩს სიკვდილის მიხედ-
ვაზება: გაჯავრებანე ზაფრა აეშალა,
და სამი-ოთხი თვის შემდეგ მუშეის
ხელიდამ გამოეცალა ქმარი.

რაც უნდა ყირათით ეცხოვრა
მუშეისა, მაინც არ ეყოფოდა არხ-
ვარიუსის მცირე პენსია. თავის საყვ-
რელ ვაჟი-შვილს მ-ხაკას ხომ არა-

დ) 19 ამთვისას ნაშუალამევის ქურ-
დები სტუმრებიან ქვირის მ. მ —სას.
მაგრამ მასპინძლის ბიჭი რევილოვე-
რის ტყვიით დახვედრია და დაუბატი-
ებელი სტუმრები გაქცეულან... ახ-
ლანდელს დროში მაინც-და-მაინც
საკვირველი არ იქნება რომ იმათ
ოხუნჯობით პოლიციაში იჩივლონ,
მ —შვილის ბიჭი მოკვლას გვიბირებ-
დაო...

„დროების“ კორექტივები.

იმპრეტივამ, 15 დვისებისთვის.
მუთათის მახრამი, რიონს გამოღმა
საუკეთესო სოფლებად ითვლებიან
სოფ.: საჩინო, ამაღლება, ბორა, სა-
ლომინაგო, სადამეტრაო და სხვ.
თეთრთეთლს მათგანში ცხოვრებს
არა-ნაკლებ 200-300 კომლი კაცისა.
მცხოვრებლებს შეადგენენ აზნაურე-
ბი, გლეხები და თავადები.

შველას აქვს საქმათ მიწა, წყა-
ლი, ტყე, მინდორი და აქედგან,
რასაკვირველია, ხვედრი შამოსავალიც.
ბლებები, არა თუ უკან არ არიან
ჩამორჩობილნი აზნაურებზედ, ზ-გი-
ერთ თავადებზედაც, არამედ ხან-და-
ხან კიდევაც წაჯობებენ მათ.

ამაირად, თეთრთეთლ ზემო მოყ-
ვანილ სოფელს სრულდებოდა არ
გაუჭირდება თეთრო სკოლის შენახვა;
მაგრამ წარმოიდგინეთ, რომ არც
ერთ მათგანში ამდენ ხანს არ მოი-
პოება არც ერთი სკოლა! მიხვნი
ამისთანა სამწუხარო მოვლენისა არ
არის ხალხის უმეცრება და მისი მოუ-
ლომლობა, როგორც ბრძანებენ ზო-
გიერთი ვაჭბატონება; არა, ჩვენ
ხალხს ეხლა ძალიან კარგად ესმის,
რომ „არსებისთვის ბრძოლაში“ საუ-
კეთესო ცხოვრების იარაღს შეადგენს
განათლება, და რომ მართლა მას
ესმის ეს ჭიშმარიტება, ამას ცხადად
გვიმტკიცებენ ას-ასობით და ორასო-
ბით უკან დაბრუნებული ბავშვები
თითქმის ყოველგვარ სასწავლებლი-
საგან ადგილის უქონლობის გამო.

ფერზე უარს არ ეტყობა; ამ მიხვნი
გახსნა ჯერ თავის ქისა და მერე მიჰყო
ხელი ქმრისაგან მოგროვილ ფულსა.
მუშეისა ძალიან უჭირდებოდა თავის
დროზე ფულის შეტანა მართასთვის
ზავედნიანში და მეოთხე კლასიდამ
გამოიყვანა; იმის აზრით ისიც საქმა-
რისი იყო რაც იცოდა, ეხლა სახლის
გამძლოლობა უნდა ესწავლა.

დღეს მალე მოეზარდა თავის თვა-
ლის ჩინი მიხაკა, რომელიც უნდა
ყოფილიყო იმის სიბერის დროს პატ-
რონად. მიხაკამ ოც-და-ორი წლისამ
დაასრულა გ-მანაზიაში სწავლა და
მოემხნა. რუსეთში წასასვლელად.

პატარაობითვე დაჩვეული მამის
თვლებში ყურებას, მიხაკა, როცა
მოიზარდა. მაშინაც მორცხობდა, ჩვი-
ლი ვულის პატრონი იყო, ძნელად
გაუმეგობრდებოდა ვისმეს და რა კი
დაუხლოვდებოდა, მერე კი ნამდვილ
მეგობრობას გაუწყვდა. თუმცა ბეჯი-

მიხვნი ის ვახლავთ, რომ ჩვენ
ხალხს არა ჰყავს წინამძლოლი, არა
ჰყავს იმისთანა პირი, რომელმაც
უჩვენოს მას, თუ როგორ მოიქცეს,
როგორ იმოქმედოს სკოლების დაარ-
სებისათვის და თავის ვაგლენით და
ცოდნით შეეწიოს.

მთელს მუთათისს ვუბერნიამი ვერ
შეხვედბით ვერც ერთ მახრის უფროსს,
რომელსაც სკოლების გაგრცვლება
ხალხში და მისი სიბნელიდგან გამო-
ყვანა მიხნდეს თავის უწმინდეს მო-
ვალეობად. მს. მახრის უფროსები
რომ ჯეროვან ყურადღებას აქცევდენ
განათლებას, მაშინ, არა თუ იმისთან-
ა დიდ სოფლებში, არამედ უფრო
პატარებშიაც-კი გაჩაღებული იქნებო-
და სკოლები.

ხურინ იტყვის, რომ ხალხს საიდ-
გან შეუძლია სკოლების შენახვა?
ჩვენი ხალხი ერთბა ძვირად და
დი დიდად აფასებს სწავლა-განათლე-
ბას, რომ მისთვის დაჰშუროს რაიმე.

ამ შენიშვნებზე გამომიწვია „დროე-
ბის“ მე-204 №-ში დაბეჭდილმა სტა-
ტიამ, რომელიც მუთათისს მახრადამ
არის გამოგზავნილი. აეტორი სტა-
ტიისა ბ. იმერელი დამკვირვებელი“
აქებს ბ.ბ. ჩიჯავაძის და ალშიბაიას
მოქმედებას მუთათისს მახრამში; ამ-
ბობს, რომ, როდესაც სხვა მახრებში
არც გზები ვარგა, არც კანცელარე-
ბი, არც სკოლები იხსნება, ჩვენსაში
(ესე იგი, მუთათისს მახრამში) ყველა-
ფერი ესენი არიანო. ძარგი და პა-
ტროსანი; მართლაც უნდა ვაღვიაროთ,
რომ შედარებით ბატ. ჩიჯავაძე სწო-
რედ რომ უფრო მალა სდგას სხვა
მახრების უფროსებზე; მაგრამ ერთმა
ჭრახამ ზემო-აღნიშნულის სტატიისამ,
რომელიც შეეხება ბ.ბ. ჩიჯავაძეს და
ალშიბაიას, კი ექვში ჩავვაგლო სწო-
რედ. აეტორი ამბობს: „ბ.ბ. ჩიჯავა-
ძე და ალშიბაია დაუძინებლად ზრუ-
ვენ ხალხის გონების წარმატებისა-
თვის.“ არ ვიცი, თქვენმა მზემ, რამ-
დენად თვით ბ. იმერელი დამკვირ-
ბელი ერწმუნება თავის სიტყვებს, და

თი იყო, მაგრამ უფრო თავისი მახვი-
ლი გონებით ასწრობდა სწავლას.

მუშეია არას ზოგავდა თავის საყვ-
რელი შვილისთვის და თითქმის არც
კი ატყობინებდა, რომ იმას უკანას-
კნელი ფული გაატანა რუსეთში. მი-
ხაკა უნდა იჩქინერად გამოსულიყო
და დედას ოთხი-ხუთი წელიწადი
ფულები უნდა მიეწოდებინა იმის-
თვის.

დღე-შვილს დღე-დღეზე უჭირდე-
ბოდაუ ცხოვრება ისე, რომ მალე
სახლიც დააგირავის და ბოლოს მარ-
თამაც მიჰყო ხელი საკერავს, უნდა
როგორმე თავიანთი თავიც დაერჩინათ
და ძმისთვისაც ხელი გაემართად. მუშე-
მია ხშირად ფეკრობდა, ემოვნა თავის
ქალისთვის საქრძო, მაქანკალსაც
დაჰირდა ათ თუმანს, მაგრამ ვერა
გახდა-რა; რამდენჯერმე მოართეს მა-
რთა და წაიყვანეს ხან საყდარში, ხან
პლექანდროვის ბაღში საჩვენებლად,

მე კი მართალი უნდა მოგახსენოთ,
რალაც ძალიან ეგეტენეულობ მის სკო-
მართლებში; და აი რატომ: ეს ექვსი
თუ შეიდი წელი ვადის, რაც სოფ.
საჩინო, რომელიც სხვათა შორის,
შეადგენს ბ. ჩიჯავაძის სამშობლო
სოფელს, ნატრობს სკოლის დაარსე-
ბას, მაგრამ დღემდისაც ვერ აუსრუ-
ლებია მას თავისი ნატრა. აზნაუ-
რები, გლეხები და თავადები ერთბა-
შად მზად არიან თავს იღვან ყოვე-
ლივე ხარჯი, რაც კი დასჭირდება
ერთ სკოლას, მაგრამ ეს მათი წმი-
და სურვილი ამაო რჩება ამდენ ხანს.
რათა? იმიტომ რომ საჩინოელებს არა
ჰყავთ კაცი-პატრონი, რომ წინ
გაუძღვეს მას ამ წმიდა საქმეში.

ხუთი წელიწადია აგრეთვე მას აქეთ,
რაც სოფ. ამაღლების მცხოვრებლებ-
მა ვახსენეს სკოლა, მაგრამ ვახსენეს
თავისებურად, როგორც მოახერხეს, ე-
ი., იმოვნეს სადღაც ერთი უხვირო
მწერალი, მისცეს კომლზე ვინ 6 მა-
ნეთი, ვინ 7, მიჰგვარეს ყმაწვილები
და გათავდა; რასაკვირველია, ამანი-
რად დაწყებული საქმე დიდ ხანს ვერ
გაატანდა; —მეორე წელიწადს სკოლა
დაიკეტა. მართი წლის შემდეგ ამაღ-
ლებლებმა ხელ-ახლავ იმოვეს სად-
ღაც ერთი „მოგზაური პედაგოგი“,
ხელ-ახლავ ვახსენეს სკოლა, მაგრამ
ესეც მალე დაიკეტა. მხლა ამაღლე-
ბას სკოლა არ სუფევს. ნეტავი სად
იყვნენ ამ დროს „დაუძინებლად
მზრუნველნი?“

დიდი ხანია აგრეთვე, რაც სო-
ფელი ბორა სცდილობდა სკოლის
გახსნას. სახლიც მზად ჰქონდა, ჯა-
მაგირიც გადაწყვეტილი იყო თვი-
თოეულ კომლზე ექვს-ექვსი მანეთი,
12 ჩაფი დენო, 12 ქათამი, 12
ფუთი სიმინდი და სხვ. წ.) და რო-
გორც იყო წელს აისრულა თავის
წადილი—გახსნა სკოლა. მაგრამ რა?
მსეც ისე დაიკეტება, როგორც სხვა
ამისთანები. მანა ის სკოლა, რომე-
ლიც მთავრობისაგან არ არის დამ-
ტკიცებული და რომლის არსებობა

მაგრამ სულ ამაო იყო: ისეთი ლამაზი
არ იყო, რომ უმზითოდ წაეყვანათ
და თანაც ყველამ იცოდა, რომ მუშე-
მისაც თავის დროზე მზითევი ჰქო-
ნია და ივან ივანიჩსაც ფული დარ-
ჩენოდა სიკვდილის შემდეგ; ამიტო-
მაც მართას უმზითობას დედის კრი-
ქანგობას აბრალებდნენ.

მხლა მართას ბედი დამყარებული
იყო ძმაზე; რაკი მიხაკა მოვიდოდა,
ის ფულსაც მოიგებდა და დასაც, უე-
ჭველია, სიჭრძოხს უმოვნინდა. აბა,
მაშინ აიცილებდა თავის მეგობრების
ქვეშ-ქვეშ სიცილს და ჩუმად თავის
გულში ალთქმაც დასდო: უნდა
შვიდჯერ წასულიყო მღეთის-მშობ-
ლის საყდარში, როცა ბედი გაეხსნე-
ბოდა.

(დასასრული შემდეგ ნომერში.)

არც კი იცის მთავრობამ დიდხანს იცოცხლებს?

საფლავი: სალომინაო, სადენეტრაო, მარცხე და სხვ. დიდი ხანია საჭიროებენ და სურთ სკოლები, მაგრამ რა ჰქნან, სად იშოვნონ მასწავლებელი?

რამდენი სხვა საფლავია მუთისის მაზრაში, სადაც სკოლის გახსნა შეუძლებელია უსაჭიროებს მოთხოვნისა და ცხოვრებისას, სადაც ადგილობრივი მცხოვრებლები მზად არიან უკანასკნელი კაპეკი დახარჯონ, ოღონდ კი მათმა შვილებმა წერა-კითხვა ისწავლონ. მაგრამ ვინ ჰყავს ამ საფლავს ამისთანა სანატრელ საქმეში მოთავე, მრჩეველი, დამრიგებელი, და მთავრობის წინაშე შუამდგომელი?

მაშ სადაა ის უღუბნელები ზრუნვა ხალხის გონების წარმატებისათვის, რომელზედაც მოგვიტოვებდა ბ. იმერელი დამკვირვებელი? სალომინაველი.

განცხადებანი

თექვსმეტ ოქტომბრიდან ჩემს ხელში

გადმოვიდა ცენტრალური

სასტუმრო,

რომელიც არის მიხილვის ხიდის ყურში, ვანანცოვის მეკლას პირდაპირ, ღვინისა და ნარინისა და სხვებისა. სასტუმრო არის ჩანებულად მოთუდი, აქვს საკმაო რიცხვი ნომრებისა ფასად მანეთიდან 5 მანეთამდე. ბუფეტისა და მოსამსახურისა ყველანი გამოყოფილი იქნებიან. სრული იმედი მაქვს, რომ თბილისის პატრიარქული სასაგადოება საჭიროებისამებრ მომართავს ჩემ სასტუმროს, რომელიც მის და სასამოვროდ ყველანაირად შეემთხვას და უსაუბოდ მისს ყურადღებას დაიმსახურებს

სადილი და ვახშამი მსურველთა შეუძლიან მიირთვან განიგებისამებრ ყოველ-დღეობით ან თვეობით ძრეულ ხელ-მისაცემ ფასად

სასტუმროს გამგე (15-1) ლევან ოლახიანი.

მიატვირთე უხრადღება! საპუიარ თავაზულის მალაზიაში, თამამ-მოვის ქარვასლის ქვეშ, ვრეგონის მეიდანზედ, ყოველთვინ ვიღებთ ჩვენგან იჯარით ალებული სალიანის წულებიდან ახალ-ახალს ჟიტკას, სიხილას, დომს და ზურგიელს. ისეიღება პარტიათ და წვრილათაც. აქვე ისეიღება მოხარული დომეული, (5-1)

ორი ყაფვილი კაცი მძებნენ გაკეთილებს, თავიანთ ხარჯზედაც აიყვანენ ყაფვილებს. აღრესის დატოვება შეიძლება უღრეობის რედაქციაში. (4-2)

თფილისის ძალაქის ბამგეობა ამით აცხადებს, რომ იჯარით გაცემისათვის დანიშნულია ვაჭრობა: პირველი 29 ამა თვისას ნავთლულის ნეთის წყაროებზედ, ვადით 15 დეკემბრიდან 1881 წლისა 15 დეკემბრამდინ 1884 წლისა; მეორე ვაჭრობა იქნება 3 მომავალ ნოემბერსა, ორ პარომზე მნაცკანოვის ხიდის ახლოს, ვადით 1 იანვრიდან 1882 წ. 1 იანვრამდე 1885 წლისა.

პირთ, რომელთაც ჰაურთ აიღონ ზემოხსენებულნი ნეთის წყაროები და პარომები იჯარით, შეუძლიან ამაზედ ყოველ გვარი პარომები შეიტყონ ბამგეობის კანცელარიაში. (3-3)

თფილისის ძალაქის ბამგეობა ამით აუწყებს, რომ 27 ამა ლენობისთვესა, დილის 12 საათზედ, დანიშნულია ვაჭრობა ცხენების გარდასახადის იჯარით გაცემასზედ ვადით 1 იანვრიდან 1882 წლისა 1 იანვრამდე 1883 წ., მსურველთ ამ გვარის იჯარის აღებისა, შეუძლიანთ ყოველ გვარი პარომები შეიტყონ ბამგეობის კანცელარიაში. (3-3)

Свидѣтельство объ успѣхахъ и поведеніи, выданное мнѣ изъ Тиф. дух. училища отъ 21 авг. 1880 г. № 424, утеряно. Прошу нашедшаго представить его въ правленіе училища. Захарій Ивановъ Джинчвеладзе.

ისპისღება ახალი მებილი ხუთი ოთახისათვის ერთად და ცალ ცალკე. ერთად ღირს 600 მან. აღრესი. მიხილის ქუჩა, ბრიგორევის სახლი, იკითხეთ ნიკიფოროვისა. (3-3)

ქ. გორში მოძრიკებულ სახმართლოის პირდაპირ გავსენ ზეთით მოძხადებული ყოველნაირი წამლების სამხატვრო საღებავთ. მალაზია, ვუიდი გირვანქობითაც თბილისის ფასებზედ 20% ნაკლებ მეიდველთ მეუძლინთ საფლებიდანაც მომართონ უტეუგრად გაგვსავენებთ ყოველ-გვარი საღებავი (კრასკა) (10-8) ივანე ს. ბაბალოვი

კანცელარია წერა - კითხვის გამგეობის სასოგადოების გამგეობისა იმეოფება მთ-წმინდის ხევის (ოვრასკის) ქუჩაზედ, № 9, ფარესოვის სახლების შემო ეტაჟში (5-3)

ბრიჭუროვის წიგნის მალაზიაში (ბაღის პირ-დაპირ) და ბ-ნი იოანის-სიანთან (ოკრუჩის სუდის ქვემოთ) ისეიღება წერა-კითხვის სასოგადოების გამოცემა: წითელი ფანანი, ფასი 15 კ. ხატურა — — — 10 კ.

ისყიდება

25% ნაკლებ მინამ სსვა ალაგას ჩაი, კაკაო, შეკოლადი, ბისკვიტი, მურაბა, ბრინჯი, ჭურჭლები, სტაქენი, ბაგლები, თეფები, ჩინიკები, სუდოკები, ფოდნოსები, პირის-სახანის, კლიტეკი, სამურჭელი, ტანისამოსის საკიდი, გოგებები, დასები, კალმები, ქადალი, განკურტები, რეკულები, კანდაძები, თოფები, რეკოლეკები, კრავები, პლამხები, ვანები, ქამრები, საყელურები, კლიონკა, უნაგირები, ლაგები, უთოები, ტასტები, პირისსოცი, ცხვირის-სახოცი, ხელქები, ტუალეტის საშონი, დუხები, შარბათი, ციტატამანუზია, ქინას ღვინო, შორტუენი, სერესი, კონიაკი და ათასი სსვ. რამეები, — ინგლისის მალაზიაში. იქვე ჩაი ვაჭრობისათვის სარდათ: ფუთობით 40, 46, 52 და 58 მან. და გირვანქობათ: 1 მ., 1 მ. 10 კ., 1 მ. 20 კ., 1 მ. 40 კ., 1 მ. 60 კ., 1 მ. 80., და უზირველი ხარისხისა 2 მ. — წონა უქადალდით.

თოფები 20-60 მან., ჩოკ-ბორ (choke bore) George Dau-ს ფაბრიკადან-120 მან. რეკოლეკები 4-34 მან. და ბუდოგისა 11-20 მ. ქალის უნაგირები 65 მან-დამ.; შუქიდლის დასები ჩანგლებით 3 მან. 50 კამ-დამ დუქ., ალბრემბი სახეკან ფასად, ჭილტრები და სსვ.

ყველანაირად უმრავლესი ამოჩეკა თოფებისა და რეკოლეკებისა თფილისში. (100-26)

ი. მურადოვის წიგნის მალაზიაში ქუთაისში

მუდამ არის დამზადებული საკმაოდ ყოველ გვარი საწავლო წიგნები, რომელნიც კი მოეწონებოდ საგაქო და საქალბო გიმნაზიებში, სახალხო და სამოქალაქო სკოლებში მოსწავლეთა. პრის აგრეთვე დიდ-ძალი საძმოსწავლო და სკოლაში სახმარო ნივთები და მოთხოვნილებისა დაგვარად დახაზული რეფლები, ასი-5 მანეთი., მუხიკალური ნოტები, სხვა და სხვა საწერი ნივთები და მალაღებო უფრო იაფ ფასად, ვიდრე სხვაგან. მალაქა გარეშე მცხოვრებთა მოთხოვნილებას მალაზია დაუყოვნებლივ ასარულებს და გამოგზავნის პარეფლივე წამომავალი ფოშტითა. (50-8)

ინგლისის მალაზიაში ანწრუნის გალერეიაში (Maison de confiance) შეადრეთ ჩეხი ჩაი ჩაის ყველგან — — 1 მ. 10 კაბ. — 1 მ. 40 კაბ. — — 1 „ 20 „ — 1 „ 60 კაბ. — — 1 „ 40 „ — 1 „ 90 კაბ. — — 1 „ 60 „ — 2 „ 20 კაბ. — — 1 „ 80 „ — 2 „ 50 კაბ. სეჟეთოს 2 მანეთ. — 3 მანეთ. ჩაის წონა-უქადალდოა, სსვგან კი ქადალდით. (100-57)

ინგლისის მალაზიაში ახლად მიღებულია დიდ-ძალი ჩაი მრეველი მოკრეფისა 30% უკეთესი, ვიდრე სხვაგან. იქვე იყიდება: პარესინა 40 კაბ. დაწეებული; სტაქენი, ბაკლები 10 კაბ.—დამ; პადნოსები 5 კ.—დამ, მურაბა და ალბომები ნახევარ ფასად და სხვ. (100-35)

ლონდონის მალაზია კომერციულს ბანკის ქვეშ დაწესებულია სამდვილი ჩაი-გასასყიდლათ პირველი მკრეფილისა და საუკეთესო ინგლისური საქონლისა: მაგალითებ: თოფებისა, რეკოლეკებისა, კლიტეკებისა, ჭურჭლებისა, კრავატებისა, დასებისა, კოგებისა, ჩინიკებისა, შოკოლადისა, კაკოსი, დუხებისა, საშონისა, შხო კებისა, ცხვირ-სახოცისა, ქადალდისა, კანდაძებისა, კალმებისა, უნაგირებისა, სერესისა (გემრიელი კლეშინისა ზეთისა) და სსვ. საგანტო მკინტომის მოსახურავებს გასასყიდლად კანფეტების და ბატკონის და კამ. მურაბისა, აკრუთვე ხელქებისა და წინდებისა ნოტინგამადამ. სამდვილი ჭაგასს გაიარები. (100-45)

ჩაის მცოდნე პირმა და მსურველმა უნდა იეიდოს ჩაი, პირველი მოკრეფილისა ინგლისის მალაზიაში 1 მან. 20 კაბ. და 2 მან. და შეადაროს ჩაის 1 60 კაბ. და 3 მან. ყველგან, ქ. თბილისში და გაიკებთ რამდენათ უკეთესი ჩაი ინგლისის მალაზიაში. ამის გარდა მალაზია ამლევს ჩაის წმინდა წონით უქადალდოთ და უტევიოთ. (100-56)

ტაქსია საგებავ ხორაგეულებათა, რომელნიც იეიდებთან თფილისის ბაზრებში, დუქნებში და დატარებით 16 ოქტომბრიდან 15 ნოემბრამდის.

ბამომცხვარი პური: ხორბლის ფქვილის: პირველის ხარისხის — 1 გირ. — მეორის „ — 1 გირ. 3 1/2 მესამის „ — 1 გირ. 3 კ. იმავე ფქვილ. თორწეში გამოცხვარი: პირველის ხარისხის — 1 გირ. 5 1/2 მეორის „ — 1 გირ. 4 კ. ჯვარის-მამის პური: პირველ ხარის. ლავაში 1 გირ. 7 კ. მეორის „ — 1 გირ. 5 კ. მესამის „ — 1 გირ. 4 1/2 ძროხის ხორცი: პირველის ხარისხის — 1 გირ. 8 კ. მეორის „ — 1 გირ. 7 კ. სუკი — — — 1 გირ. 14 კ. ცხვრის ხორცი — 1 გირ. 8 კ. ლორის ხორცი: პირველი ხარისხის — 1 გირ. 14 კ. მეორის „ — 1 გირ. 12 კ.